

با حضور شاعران داخلی و خارجی؛

کرمان میزبان جشنواره جهانی شعر مقاومت شد

گروه فرهنگ‌و هنر: با پایان یافتن داورى نهایی «جشنواره جهانی شعر مقاومت کرمان» راه‌یافتگان داخلی و خارجی به مرحله پایانی این جشنواره بین‌المللی معرفی شدند

بنابر اعلام دبیرخانه جشنواره جهانی شعر مقاومت کرمان، در مجموع بیش از ۲۰۰۰ شعر از سوی بیش از ۶۰۰ شاعر در بخش‌های شعر فارسی سنتی، شعر فارسی نو، شعر عربی و شعر انگلیسی برای شرکت در این جشنواره فرستاده شد و پس از بررسی آثار این شاعران توسط داوران مرحله مقدماتی، در نهایت ۱۴۷ شاعر به مرحله داورى نهایی جشنواره راه یافتند.

پس از داورى نهایی ۲۰ شاعر به‌عنوان راه‌یافتگان به مرحله پایانی جشنواره جهانی شعر مقاومت کرمان معرفی شده‌اند.

غلامرضا کافی، طیبه نیکو، صابر ساده، پری‌ناز سعیدی، فاطمه موسوی، سهیلا بیابانی، احسان کاوه، خدابخش صفالد، عبدالرضا حسینی، مسعود محمدی سعیددوی، عماد الکثیری، رضا خورشیدی‌فرد، محمدمهدی احمدی (افغانستان)، حسین عباسی، علی نجم عبدالله (عراق)، محمد باقر جابر (لبنان)، محمود باوی بحری، میلاد تبرگردون، ترگس میرفیضی و محمد خادم، شاعرانی هستند که نام آن‌ها به‌عنوان راه‌یافتگان به مرحله پایانی جشنواره در بخش‌های شعر فارسی، شعر عربی و شعر انگلیسی، اعلام شده است.

به گزارش کرنا، داورى نهایی این جشنواره در بخش «شعر فارسی سنتی» توسط عبدالجبار کاکایی، محمدکاظم کاظمی و قربان ولیئی؛ در بخش «شعر فارسی نو» توسط محمدباقر کلاهی اهری، سیدعلی میرافضلی و مرتضی کاردر؛ در بخش «شعر عربی» توسط نجاج فرحان (عراق)، عباس عیاد (لبنان) و مرتضی حیدری آل‌کثیر؛ و در بخش «شعر انگلیسی» توسط احسان عباسلو و علی عظیمی انجام شده است.

آغازگر برنامه‌های این جشنواره صبح دوشنبه بود که با حضور برخی از اعضای شورای اسلامی شهر، شهردار کرمان، شاعران حاضر در جشنواره و اصحاب رسانه، بر مزار شهدا و به ویژه مرقد مطهر شهید حاج قاسم سلیمانی و ادای احترام به این شهید بزرگ مقاومت روی داد. شهردار کرمان و رئیس جشنواره جهانی شعر مقاومت کرمان، در حاشیه این آیین، به حضور شاعران بزرگ داخلی و خارجی در این جشنواره اشاره کرد و گفت: «آثار ۶۰۱ شاعر به‌همراه بیش از ۲۰۰۰ اثر به زبان‌های عربی، انگلیسی و فارسی به دبیرخانه این جشنواره ارسال شده است.»

سیدعباس سعیدی‌فردی با اشاره به ارسال آثار شاعرانی از ۱۱ کشور دنیا به دبیرخانه جشنواره، افزود: «از لحاظ تعداد، شعرهای فارسی و عربی به ترتیب، بیشترین آثار رسیده به دبیرخانه بوده که بعد از بررسی آثار توسط داوران، ۲۰ شاعر به مرحله پایانی جشنواره راه یافته‌اند.»

شعرایافتگانی گفت: «فراخوان این جشنواره، سوم خردادماه سال گذشته منتشر

می‌دانند و گروه سوم معتقد به نقش پر اهمیت «تصویر» در شعر و موسیقی هستند.

خبری که شعر درباره آن اطلاع می‌دهد رمز ماندگاری شعر است

در ادامه این نشست، مرتضی کاردر، با اشاره به مقاله‌ای از استاد «بوالحسن نجفی» در اولین شماره نشریه «کارنامه»، بیان کرد: ایشان در این مقاله به نظریه «اطلاع» اشاره می‌کند و بیان می‌دارد که همه این شرط‌ها، شرط لازم برای شعر هستند، نه شرط کافی و درواقع آنچه شرط کافی است، خبر و معنایی است که شعر درباره آن، اطلاع می‌دهد و هرچه آن خبر بزرگتر باشد، شعر ماندگارتر خواهد بود.

لسان شعر، بالاترین لسان‌هاست

همچنین در این نشست، پروانه نجاتی، با اشاره به این جمله از امام‌خمینی (ره) که «لسان شعر، بالاترین لسان‌هاست» از شعر به عنوان زبان روح یاد کرد و گفت: به همین دلیل است که عارفان ما در طول تاریخ با بهترین شعرها را سروده‌اند و یا در قالب نثر، شاعرانه سخن رانده‌اند.

وی، ضمن بازخوانی غزلی از خود که بیانی از گفت‌وگوی درونی یک شاعر با شعر بود، بیانی شاعرانه از نظر خود درباره شعر را ارائه داد.

شاعر نسبت به امور روزمره حس سرشاری دارد

صادق رحمانی، گفت: شاعر، نسبت به امور روزمره‌اش حس سرشاری دارد، که دیگران ندارند و من معتقدم این برخورد احساسی شاعر با موضوعات است که تبدیل به شعر می‌شود.

شعر «پدیده» ای است که در زبان «پدیدار» می‌شود

در ادامه این نشست، رضا شمس، با بیان اینکه باید با نگاه منتقدانه‌تری به موضوع این جلسه بپردازیم، افزود: تعریف شعر مربوط به حوزه نظری ادبی است.

وی ادامه داد: از سویی دیگر، شعر یک «پدیده» است که در زبان «پدیدار» می‌شود، و بنابراین، بهتر است به‌جای تعریف شعر، از تعبیر «مواجهه با شعر» استفاده کنیم. شمس، بر دو عنصر «زبان» و «زمان» برای مواجهه با شعر تأکید کرد و افزود: ما تنها می‌توانیم با تکیه بر دو عنصر یادشده، معرفت شعری و زیبایی‌شناسی خود را نسبت به این پدیدار بالا ببریم. وی با بیان اینکه علم «معانی و بیان» به گسترده‌ترکردن فهم ما از شعر کمک کرده، یادآور شد: با واکوی هر شعر از منظر ساختاری، می‌توانیم مواجهه با شعر را وسعت ببخشیم.

گفتنی است، در دو روز اول جشنواره، دو نشست مردمی با عنوان شب شعر «مردم‌آباد» هم در دو مسجد کرمان برگزار شد. شب اول شعر «مردم‌آباد» با حضور شاعران برجسته کشور و استان در مسجد امام حسین(ع)، خیابان مهدیه، و دومین شب شعر با حضور شاعرانی از افغانستان، لبنان و ایران، در مسجد امام حسین(ع)، خیابان والفجر، همراه بود یادآور می‌شود، مراسم اختتامیه جشنواره با حضور شاعرانی از کشورهای لبنان، عراق، سوریه و افغانستان، و تنی چند از شاعران نام‌آشنای کشور، در تالار فرهنگ و هنر کرمان، برگزار خواهد شد، و به این ترتیب پرونده اولین جشنواره جهانی شعر مقاومت که با برنامه‌ریزی و حمایت شهرداری کرمان به منصفه ظهور رسید بسته خواهد شد.

در ادامه چند نمونه از شعرهای ارائه شده به این جشنواره را می‌خوانید.

بیاوهی آموزش هنر در کرمان آن هم در عکاسی دنبال صید شاه ماهی باشیم؛ اگر به همین روال ادامه دهیم ما فقط افرادی را داریم که در باره عکاسی مطالبی شنیده‌اند و خود آن‌ها هم نمی‌توانند تفکیکی بین آن‌ها قایل شوند و مسیر خودشان را پیدا کنند و این چرخه معیوب ادامه پیدا می‌کند و ما دور باطلی را در آموزش عکاسی طی می‌کنیم و فقط دور خودمان می‌چرخیم و روی ریل اشتباهی با سرعت می‌رویم و نمی‌دانیم به مقصدی نمی‌رسیم، باید دستی برسد و مسیر ریل را عوض کند که با این روند دور از ذهن می‌رسد و نمی‌توان امید داشت، همان طور که در این سال‌ها اتفاق نیفتاده ولی چه کنیم که انسانیم و انسان به امید زنده است و ما هم امیدوار می‌مانیم، شاید...

طیبه نیکو

خدابخش صفالد

مجنون این جزیره‌ها
تا چند؟
مجروح این جزیره‌ها
تا کی؟
آمده‌ام تا
نفس‌های تو را بردارم
تمناهای تو را بردارم
قدم‌های تو را بردارم
سکوت تو را بردار...
بردار
تابوت مرا
بردار
اینجا بنفشه با لهجه تو می‌رویید
ستاره با لهجه تو می‌سوزد
بچرخ
بچرخ
موهای را افشان کن
تا خورشید از مغرب دریا طلوع کند
تا حوصله زمین سر برود
و تمام گورهای دسته‌جمعی را بالا بیاورد
بریده‌بریده آواز می‌خوانی‌ام
بریده‌بریده می‌رقصانی‌ام
می‌خندانی‌ام
و نفس‌های تو را بالا و پایین می‌رود
فشار خونم
از آثار
از گلوله
از سیم خاردار
از قطار
از شیمیایی درمانی برگشته‌ام
و خرچنگ‌ها که کج‌کج راه می‌روند
توی خس خس سینهام
هی ریشه می‌دوانند
هی باروت از تابوت‌م می‌بارد
تنها دل‌خوشی‌ام این است که
لبخند تو را به بهترین نحو ممکن
تاکید می‌کنم؛ به بهترین نحو ممکن
طراحی کرده‌اند
روی بلندترین ساختمان این شهر
تو دور می‌شوی
من دود می‌شوم
اینجا بنفشه با لهجه تو می‌رویید
ستاره با لهجه تو می‌سوزد

محمد مهدی احمدی

همیشه چیزی باقی خواهند ماند
عکسی در آلبوم
اندکی از شب
و گناهی در آدمی
روبه‌رویم ایستاده‌ای
و دهانت از تاریخ کردن نور بازگشته
می‌ترساندم این تاریکی و واژه‌هایم را بالا گرفته‌ام
دوست داشتم برادر
وقتی آخرین مشت خاک را ریختی
و کلاهی به بلندترین شاخه پرکشید
دوست داشتم و ماه چاه را روشن کرده بود
و گرگ‌ها از کوتل* بالا شدند
و دست‌هایت پیراهن خونی‌ام را...
دوست داشتم
و دست بردی درون جلیغ‌ها...
ما برادران همدیگریم
که حالا یکدیگر را نشانه گرفته‌ایم
و هر که بیشتر دوست می‌دارد
زودتر شلیک خواهد کرد
تا گناه در آدمی باقی بماند

*کوتل: تپه

دویدیم

قبل از آن که گلوله
عکسی از ما را به میخی بر دیوار آویزان کند
دویدیم
و وطن را،
با چند کلمه و چند قطره خون
درون کوله‌پشتی‌مان پنهان کردیم
و به دورترین شهرها بردیم
تا در امان بمانند

بهار خواهد شد

با آن دست‌های مهربان
زخم‌ها را خواهد پوشاند تا دوباره ریشه بدوانند
بهار خواهد شد با گام‌های صبور،
آنچه که سال‌ها در خود پنهان کرده بودیم
را باز خواهد کرد
قدم قدم برمی‌گردیم
و دریای کابل* غم پاهایمان را خواهد شست
*دریای کابل: نام رودی در افغانستان

